Belastingadviespraktijk moet stukken afgeven en meewerken aan boekenonderzoek

Rechtbank Limburg 9 september 2026

Met noot van Ludwijn Jaeger

SAMENVATTING

De gedaagden in deze zaak zijn een maatschap, een bv en een fiscale eenheid voor de omzetbelasting. Binnen de ondernemingen wordt een administratie- en belastingadviespraktijk gevoerd. De Belastingdienst heeft boekenonderzoeken aangekondigd en daarbij om gegevens, inlichtingen en inzage in de administratie verzocht.

Medewerking is door gedaagde X afhankelijk gesteld van voorwaarden, waaronder verstrekking van bepaalde informatie door de Belastingdienst en het afgeven van een informatiebeschikking. De Belastingdienst heeft herhaaldelijk verzocht de gevraagde informatie te verstrekken en medewerking aan de boekenonderzoeken te verlenen. Hieraan is niet (volledig) voldaan.

De Belastingdienst vordert in dit kort geding afgifte van stukken en medewerking aan de boekenonderzoeken.

Rechtbank Limburg oordeelt dat de Belastingdienst een spoedeisend belang heeft, omdat zonder de gevraagde informatie geen juiste belastingheffing of navordering kan plaatsvinden. Op grond van artikel 47 en 53 AWR rust op X een wettelijke informatieplicht. De Belastingdienst heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat nog niet alle gevraagde gegevens zijn verstrekt. Het verweer dat een civiel beslag verstrekking onmogelijk maakt, faalt omdat niet concreet is gemaakt welke relevante stukken daardoor niet beschikbaar zouden zijn.

Ook vervolgvragen vallen onder de informatieplicht. De Belastingdienst mocht kiezen voor een kort geding en hoefde niet eerst een informatiebeschikking af te geven.

De Rechtbank wijst de vorderingen grotendeels toe, met voor ieder van de gedaagden afzonderlijk een gematigde dwangsom van € 5.000 per dag tot maximaal € 500.000. Daarbij geldt dat wilsafhankelijk materiaal uitsluitend voor belastingheffing mag worden gebruikt en niet voor fiscale beboeting of strafvervolging.

NOOT

In artikel 47 tot en met 53 AWR zijn aan de Belastingdienst ruim en breed geformuleerde machtsmiddelen gegeven om die informatie en die medewerking te krijgen die behulpzaam is bij het vaststellen van de juiste heffing. Met de introductie van de informatiebeschikking was het in elk geval mijn hoop dat de procedures meer duidelijkheid zouden bieden over enige begrenzing van de informatiehonger van de Inspecteur. Die hoop is niet uitgekomen. Wel is mede na twee evaluatieonderzoeken duidelijk dat aan de procedure over een informatiebeschikking niet alleen het nodige mankeert, maar dat die bovendien veel tijd kost en ondertussen de aanslagregeling plat legt.

Het afgeven van informatiebeschikkingen is bij mijn weten, na enig initieel enthousiasme, inmiddels dan ook weer drastisch afgenomen. Soms gokt de Inspecteur erop dat hij op basis van ‘de onjuiste aangifte’ ook wel een

omkering van de bewijslast weet te bemachtigen, soms is de route van het civiele kort geding de snellere optie. Zo ook hier.

De civiele route

Ondanks dat daar het nodige commentaar op is geweest, laat het vierde lid van artikel 52a AWR het onder druk van dwangsommen civielrechtelijk afdwingen van de verlangde informatie en/of medewerking onverlet. Deze uitspraak maakt maar weer eens duidelijk dat de met een informatiebeschikking beoogde rechtsbescherming geen recht is van de belastingplichtige, maar het nemen van die beschikking een keuze is van de Inspecteur. Overigens wil ik hiermee geenszins zeggen dat de rechtsbescherming van de civiele rechter minder is dan die van de fiscale. Bij beide is de kans op succesvol weigeren niet bijster groot.

Het motiveringsvereiste

Hoewel de machtsmiddelen van de Belastingdienst ruim zijn en elke keuze daarin aan de Inspecteur laat, wil dat nog niet zeggen dat die keuzes niet zijn begrensd. De Inspecteur is immers gebonden aan de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder proportionaliteit en subsidiariteit en moet op die gronden uit kunnen leggen waarom bepaalde keuzes worden gemaakt zoals deze zijn gemaakt. Op het moment dat een andere afweging hetzelfde resultaat geeft en minder belastend is, moet die immers worden gemaakt. De vraag om bepaalde keuzes te motiveren kan dus altijd worden gesteld en moet in mijn ogen deugdelijk worden beantwoord. Zo ook de keuze tussen informatiebeschikking en het kort geding.

In deze procedure is namens het advieskantoor aangevoerd dat de informatiebeschikking de aangewezen route is. De uitspraak laat niet zien welke argumenten daarvoor zijn aangevoerd, laat staan hoe die zijn weerlegd. Dat deze route mag, is dan een weinig bevredigend oordeel. Anders gezegd: het kan voor een belastingplichtige zinvol zijn om goed gemotiveerd uiteen te zetten waarom een keuze anders zou moeten zijn. Sterker nog noodzakelijk, wil je daar later in de procedure een zinvolle beoordeling van krijgen.

Fair play

Fair play staat sinds de conclusie van A-G Koopman hopelijk bij elk belastingadvieskantoor weer helder op het netvlies. De gevraagde informatie en medewerking ziet in dit geval echter op de eigen administratie van de ondernemingen (wellicht met uitzondering van bepaalde personeelsgegevens die ook voor de IB zouden kunnen worden gebruikt), niet op de bediende cliënten. Bij de verplichtingen op grond van artikel 47 AWR spelen verschoning en fair play veel minder een rol. Als belastingadvieskantoor blijft het in dit soort gevallen natuurlijk wel zaak om te voorkomen dat de Belastingdienst in de slipstream tevens komt te beschikken over gegevens van cliënten. Strikt genomen zouden bijvoorbeeld van de debiteurenadministratie dus de namen onleesbaar moeten worden gemaakt.

Wilsafhankelijk materiaal

In de conclusie geeft de rechter nadrukkelijk aan dat eventueel verstrekt en te verstrekken wilsafhankelijk materiaal niet mag worden gebruikt voor beboeting of bestraffing. De opsomming van wat de fiscus wil ontvangen geeft weinig reden om te vermoeden dat er ergens sprake is van wilsafhankelijkheid. Bij de verlangde medewerking wordt wellicht ook om toelichtingen gevraagd, die zijn wilsafhankelijk. Wil dat soort materiaal buiten beboeting of bestraffing blijven, is een verbod op gebruik nodig. De Belastingdienst is niet erg scheutig in het uit eigen beweging doen van die toezegging, zonder procedure. Het is mij niet duidelijk geworden of ook na beboeting in een procedure daarover dezelfde belemmering nog steeds kan worden opgeworpen.

Conclusie

Wellicht is de winst van dit kort geding dus de ‘toezegging’ dat wilsafhankelijk materiaal niet voor beboeting of

bestraffing mag worden gebruikt. Want verder lijkt de uitkomst de voorspelbare: informatie moet worden verstrekt, medewerking verleend en een informatiebeschikking kan niet worden afgedwongen. Bij gebreke aan de processtukken kan ik niet beoordelen of de doorlopen gemeenplaatsen in de uitspraak recht doen aan de gevoerde discussie. Duidelijk moge zijn dat bij niet (vooraf) duidelijk verwoorde redenen waarom bepaalde stukken niet kunnen of hoeven te worden verstrekt, dan wel andere keuzes zouden moeten worden gemaakt, de uitkomst medewerking onder verbeurte van een dwangsom is.

BRON

Vonnis in kort geding van 9 september 2026 in de zaak van DE STAAT DER NEDERLANDEN (MINISTERIE VAN FINANCIËN, DIRECTORAAT-GENERAAL BELASTINGDIENST), te Den Haag, eisende partij, hierna te noemen: de Belastingdienst, advocaat: mr. L.J. Overwater, tegen

1 gedaagde 1, te plaats,

2. gedaagde 2, te plaats,

3. gedaagde 3 bv, te plaats , gedaagde partijen,

hierna samen te noemen: [gedaagden] en afzonderlijk aan de duiden als gedaagde 1, gedaagde 2 en gedaagde 3 bv,

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 18 augustus 2026 met producties 1 t/m 16,
- producties 1 t/m 13 zijdens [gedaagden] ,
- het vervangend processtuk zijdens [gedaagden] van 31 augustus 2026 (conclusie van antwoord),
- de akte overlegging producties 17 t/m 20 van de Belastingdienst,- de mondelinge behandeling van 1 september 2026,- de pleitnota van de Belastingdienst met bijlage,- de pleitnota van [gedaagden]

2. De feiten

2.1. [gedaagde 2] en [gedaagde 3] B.V. vormen gezamenlijk een Fiscale Eenheid voor de omzetbelasting.

2.2. [gedaagde 1] en [gedaagde 3] B.V. zijn de maten van [gedaagde 2] .

2.3. [gedaagde 1] is (indirect) bestuurder van [gedaagde 3] B.V.

2.4. Binnen de ondernemingen wordt een administratie- en belastingadviespraktijk gevoerd.

2.5. Bij brieven van 11 december 2025 heeft de Belastingdienst de volgende boekenonderzoeken aangekondigd:

> *" 1. [gedaagde 2]Het boekenonderzoek ziet op de juistheid en volledigheid van de balans van de maatschap van 1 januari 2020 t/m 31 december 2021, de volledigheid van de fiscale winst van de maatschap over 2020 en 2021 en de aanvaardbaarheid van uw aangiften inkomstenbelasting over de jaren 2020 en 2021.*
>
> *2. De fiscale eenheid [gedaagde 3] B.V.*
>
> *Het boekenonderzoek ziet op de aanvaardbaarheid van de aangiften omzetbelasting over de tijdvakken in de periode van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2021.*
>
> *3. [gedaagde 3] B.V.*
>
> *Het boekenonderzoek ziet op de aanvaardbaarheid van de aangiften vennootschapsbelasting van de jaren 2020 en 2021 en de aangiften loonheffingen over de tijdvakken in de periode van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2021. "*

2.6. De Belastingdienst heeft tevens verzocht om gegevens en inlichtingen te verstrekken en (kopieën van) boeken, bescheiden en andere gegevensdragers beschikbaar te stellen. In bijlage A bij de aankondigingsbrieven heeft de Belastingdienst gespecificeerd om welke informatie wordt verzocht.

2.7. Bij brief van 5 januari 2026 heeft [gedaagde 1] om uitstel verzocht van het onderzoek tot eind februari 2026. De Belastingdienst is daarmee akkoord gegaan en heeft [gedaagden] tot uiterlijk 25 februari 2026 de tijd gegeven om de gevraagde informatie te verstrekken.

2.8. [gedaagde 1] heeft daarop per brief van 6 februari 2026 kenbaar gemaakt pas medewerking aan informatieverstrekking te verlenen als aan verschillende door hem gestelde voorwaarden is voldaan. [gedaagde 1] heeft daarbij aan de Belastingdienst verzocht om verstrekking van de selectiebeslissing op grond van artikel 66a AWR, inzage in de AVG-logging en een informatiebeschikking op te leggen.

2.9. Bij brieven van 30 maart 2026 heeft de Belastingdienst op de verzoeken van [gedaagden] gereageerd.

2.10. Bij brief van 18 mei 2026 heeft de Belastingdienst meegedeeld dat [gedaagden] ten onrechte niet aan hun verplichtingen voldoen. In de brief is [gedaagden] in de gelegenheid gesteld om uiterlijk 2 juni 2026 de gevraagde informatie schriftelijk aan te leveren en een afspraak te maken voor een boekenonderzoek op locatie.

2.11. Bij e-mail van 18 mei 2026 heeft [gedaagde 1] zijn eerdere verzoeken en voorwaarden herhaald.

2.12. Bij e-mail van 22 mei 2026 heeft de Belastingdienst [gedaagde 1] medegedeeld dat geen informatiebeschikking wordt afgegeven, waarop [gedaagden] bij e-mail van dezelfde dag heeft gereageerd.

2.13. Bij e-mail van 4 juni 2026 is [gedaagden] nog een laatste kans gegeven om uiterlijk op 12 juni 2026 aan zijn informatieverplichtingen te voldoen.

2.14. Bij e-mail van 25 augustus 2026 heeft [gedaagden] diverse informatie aan de Belastingdienst verstrekt en zijn medewerking aan het boekenonderzoek toegezegd. Tussen partijen is naar aanleiding daarvan een inleidend gesprek ingepland op 10 september 2026.

3. Het geschil

3.1. De Belastingdienst vordert na eisvermindering dat het de voorzieningenrechter behage om [gedaagde 3] B.V te bevelen om:

(A) binnen twee weken na de datum van dit vonnis, dan wel binnen een door de voorzieningenrechter in goede justitie te bepalen termijn, volledig en onvoorwaardelijk mee te werken aan het verstrekken van de - door de Belastingdienst op grond van artikel 47 AWR – verzochte gegevens en inlichtingen van [gedaagde 3] BV zoals omschreven in paragraaf 4.2.1 van de dagvaarding:

- Auditfile Salaris;
- Ingevulde Vragenlijst “Ter beschikking gestelde auto’s”;
- Leasecontracten;
- Onderliggende stukken met betrekking tot de “overige voorziening” (specificatie waarop deze voorziening betrekking heeft, overeenkomst(en) en de becijfering van de balanspost per 31 december 2020 en 31 december 2021);
- Specificatie van de overige vorderingen en overige schulden;
- Overzicht van de in 2021 verstrekte personeelsvergoedingen,

(B) binnen twee weken na de datum van het te dezen te wijzen vonnis, dan wel binnen een door de voorzieningenrechter in goede justitie te bepalen termijn, volledige en onvoorwaardelijke medewerking te verlenen aan het boekenonderzoek jegens [gedaagde 3] BV, onder meer, maar niet uitsluitend, door: (i) mee te werken aan het inplannen en laten plaatsvinden van een inleidend gesprek met de Belastingdienst en een bezichtiging van de onderneming en (ii) het verschaffen van het benodigde inzicht in (de opzet en werking van) alle boeken en

bescheiden (lees: de gehele administratie) van [gedaagde 3] BV;

het de voorzieningenrechter behage om [gedaagde 2] en [gedaagde 1] hoofdelijk te bevelen om:

(C) binnen twee weken na de datum van dit vonnis, dan wel binnen een door de voorzieningenrechter in goede justitie te bepalen termijn, volledig en onvoorwaardelijk mee te werken aan het verstrekken van de - door de Belastingdienst op grond van artikel 47 AWR – verzochte gegevens en inlichtingen van [gedaagde 2] , zoals omschreven in paragraaf 4.2.3 van de dagvaarding:

- Kopie van de maatschapsovereenkomst;
- Crediteurenlijsten, leasecontracten;
- Specificatie van de overige vorderingen en overige schulden,

(D) binnen twee weken na de datum van dit vonnis, dan wel binnen een door de voorzieningenrechter in goede justitie te bepalen termijn, volledige en onvoorwaardelijke medewerking te verlenen aan het boekenonderzoek jegens [gedaagde 2] , onder meer, maar niet uitsluitend, door: (i) mee te werken aan het inplannen en laten plaatsvinden van een inleidend gesprek met de Belastingdienst en een bezichtiging van de onderneming, en (ij) het verschaffen van het benodigde inzicht in (de opzet en werking van) alle boeken en bescheiden (lees: de gehele administratie) van [gedaagde 2] ;

het de voorzieningenrechter behage om [gedaagden] hoofdelijk te bevelen om:

(E) binnen twee weken na de datum van dit vonnis, dan wel binnen een door de voorzieningenrechter in goede justitie te bepalen termijn, volledig en onvoorwaardelijk mee te werken aan het verstrekken van de - door de Belastingdienst op grond van artikel 47 AWR - verzochte gegevens en inlichtingen van de Fiscale Eenheid, zoals omschreven in paragraaf 4.2.5 van de dagvaarding:

1. Aansluitingsberekening omzetbelasting,

F) binnen twee weken na de datum van dit vonnis, dan wel binnen een door de voorzieningenrechter in goede justitie te bepalen termijn, volledige en onvoorwaardelijke medewerking te verlenen aan het boekenonderzoek jegens de Fiscale Eenheid, onder meer, maar niet uitsluitend, door: (i) mee te werken aan het inplannen en laten plaatsvinden van een inleidend gesprek met de Belastingdienst en een bezichtiging van de onderneming, en (ii) het verschaffen van het benodigde inzicht in (de opzet en werking van) alle boeken en bescheiden (lees: de gehele administratie) van de Fiscale Eenheid;

G) de in (A) t/m (F) omschreven gegevens en inlichtingen en/of verklaringen duidelijk, stellig en zonder voorbehoud mondeling en/of schriftelijk op een door de Belastingdienst nader te bepalen wijze te verstrekken;

H) binnen een als dan door de Belastingdienst te stellen termijn volledig en onvoorwaardelijk mee te werken aan de schriftelijke en/of mondelinge beantwoording van (vervolg)vragen die nog kunnen rijzen naar aanleiding van de verstrekking van verzochte gegevens en inlichtingen, waaronder, maar niet uitsluitend, alle gegevens en inlichtingen zoals omschreven in (A) t/m (F);

I) binnen twee weken na de datum van dit vonnis, dan wel binnen een door de voorzieningenrechter in goede justitie te bepalen termijn, aan de onder (A) t/m (H) omschreven bevelen te voldoen, zulks op straffe van verbeurte van een, aan ieder van hen afzonderlijk op te leggen dwangsom ter hoogte van € 10.000,-, althans ter hoogte van een door de voorzieningenrechter in goede justitie te bepalen bedrag, per dag of gedeelte van een dag dat gedaagden met de nakoming van deze verplichtingen in gebreke blijven, totdat een maximum van € 1.000.000,- is bereikt;

J) met veroordeling van gedaagden in de kosten van deze procedure, zulks met bepaling dat daarover de wettelijke rente verschuldigd zal zijn met ingang van de vijftiende dag na de datum van het te dezen te wijzen vonnis;

K) met veroordeling van gedaagden in de nakosten, conform het liquidatietarief begroot;

L) met verklaring dat het vonnis met de proceskostenveroordelingen daaronder begrepen uitvoerbaar bij voorraad zal zijn.

3.2. De Belastingdienst baseert zijn vorderingen op de informatieverplichtingen van de artikelen 42, 47, 49, 50 en 52 AWR.

3.3. [gedaagden] voert verweer.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

Spoedeisend belang

4.1. Het gaat hier om in kort geding gevorderde voorlopige voorzieningen. Voor toewijzing is nodig dat de Belastingdienst daarbij een spoedeisend belang heeft. [gedaagden] betwist dat de Belastingdienst spoedeisend belang heeft bij zijn vorderingen.

4.2. De vorderingen zoals die door de Belastingdienst zijn ingesteld zijn naar het oordeel van de voorzieningenrechter naar haar aard spoedeisend. De Belastingdienst verzoekt [gedaagden] al sinds december 2025 bij herhaling om informatie te verstrekken en om medewerking te verlenen aan het aangekondigde boekenonderzoek. [gedaagden] heeft daar volgens de Belastingdienst tot aan de dag van de mondelinge behandeling niet volledig aan voldaan, ondanks de informatie die op 25 augustus 2026 door [gedaagden] is aangeleverd. Het gevolg is dat de Belastingdienst geen belasting kan heffen of kan navorderen, omdat daarvoor de gevraagde informatie vereist is. Het spoedeisend belang is gelet op het voorgaande gegeven.

Inhoudelijke beoordeling

4.3. De voorzieningenrechter komt daarmee toe aan de inhoudelijke beoordeling van de zaak. In de kern ligt de vraag voor of [gedaagden] gehouden is tot volledige en onvoorwaardelijke informatieverstrekking en medewerking aan het boekenonderzoek gericht [gedaagde 3] B.V., [gedaagde 2] en de Fiscale Eenheid.

(Wettelijk) beoordelingskader

4.4. Vooropgesteld wordt dat het de wettelijke taak van de inspecteur is om ten laste van aan de Nederlandse belastingwet onderworpen belastingplichtigen belastingaanslagen vast te stellen en, indien daartoe aanleiding bestaat, navorderings- of naheffingsaanslagen vast te stellen.

4.5. Daarnaast rust op een ieder, en daarmee ook op [gedaagden] (hetgeen ook niet door hen wordt betwist) op grond van 47 en 53 AWR de wettelijke verplichting om desgevraagd inlichtingen te verschaffen voor de vaststelling van bestaan en omvang van fiscale verplichtingen in Nederland.

4.6. Ingevolge artikel 47 AWR is een ieder gehouden desgevraagd aan de Inspecteur van de Belastingdienst de gegevens en inlichtingen te verstrekken die van belang kunnen zijn voor de belastingheffing en (de inhoud van) boeken, bescheiden en andere gegevensdragers waarvan de raadpleging van belang kan zijn voor de vaststelling van de feiten die invloed kunnen uitoefen op de belastingheffing beschikbaar te stellen. Artikel 53 AWR voegt daar aan toe dat de in artikel 52 genoemde administratieplichtigen (waartoe [gedaagden] dienen te worden gerekend) onderworpen zijn aan de inlichtingenplicht van art. 47 AWR ten behoeve van de belastingheffing van derden alsook de heffing van de belasting waarvan de inhouding aan hen is opgedragen.

4.7. Artikel 52a lid 1 AWR voorziet in de bevoegdheid van de Belastingdienst om – kort gezegd – in geval van niet-nakoming van de inlichtingenplicht dit verzuim in een voor beroep vatbare beschikking (door de wet aangeduid als informatiebeschikking) vast te leggen. Indien deze informatiebeschikking onherroepelijk wordt heeft dit nadelige gevolgen voor de bewijspositie van de belastingplichtige in de bezwaar- en beroepsprocedure tegen de aanslagen waarop de informatiebeschikking betrekking heeft. De leden 2 en 3 van dit artikel geven onder meer regels met betrekking tot de verlenging van de wettelijke termijn voor het opleggen c.q. vaststellen van aanslagen en het vervallen van de beschikking door het (alsnog) opleggen van aanslagen. Op grond van het vierde lid is de Belastingdienst bevoegd bij de burgerlijke rechter een procedure aanhangig te maken strekkende tot het verkrijgen

van een veroordeling tot nakoming van de uit artikel 47 AWR voortvloeiende verplichtingen op straffe van een dwangsom.

4.8. Met het oog op de verplichtingen op grond van artikel 47 ARW heeft de Hoge Raad op 12 juli 2013 1 het volgende beslist:

- in een civielrechtelijk kort geding kan de belastingplichtige onder last van een dwangsom worden veroordeeld al het materiaal te verschaffen dat van belang kan zijn voor een juiste belastingheffing, ongeacht of het gaat om wilsonafhankelijk of wilsafhankelijk materiaal, echter onder de beperking dat wilsafhankelijk materiaal alleen mag worden gebruikt ten behoeve van de belastingheffing;
- voldoet de belastingplichtige niet aan voormeld bevel, dan verbeurt hij de daaraan verbonden dwangsom. Als partijen van mening verschillen of de belastingplichtige aan het bevel heeft voldaan, rusten in een eventueel executiegeschil op de Staat de stelplicht en de bewijslast ter zake. Dat brengt mee dat de Staat in geval van betwisting zal moeten bewijzen, in de zin van aannemelijk maken, dat de belastingplichtige daadwerkelijk het van hem verlangde, maar niet afgestane, materiaal kon verschaffen;
- wilsafhankelijk materiaal dat door de belastingplichtige ingevolge het bevel van de voorzieningenrechter is verstrekt, mag niet worden gebruikt voor fiscale beboeting of strafvervolging van de belastingplichtige. Als dit laatste toch gebeurt, dan moet de belasting- of strafrechter bepalen welke gevolg aan dit gebruik moet worden verbonden.

De strekking van de uitspraak van 12 juli 2013 heeft de Hoge Raad herhaald in arresten van 24 april 2015 2 waarbij met betrekking tot bepaalde kwesties enige verduidelijking is aangebracht.

De vorderingen die zien op concrete gegevens en inlichtingen

4.9. De vorderingen van de Belastingdienst zien onder andere op het verstrekken van concrete gegevens en inlichtingen zoals beschreven in paragrafen 4.2.1, 4.2.3 en 4.2.5 van de dagvaarding. [gedaagden] heeft op 25 augustus 2026 informatie aan de Belastingdienst verstrekt. De Belastingdienst stelt zich op het standpunt dat de door [gedaagden] verstrekte informatie verre van volledig is. Tijdens de mondelinge behandeling heeft de Belastingdienst een bijlage overgelegd waarin is vermeld welke gegevens er concreet ontbreken. [gedaagden] heeft niet weersproken dat hij de in de betreffende bijlage vermelde gegevens tot op heden niet heeft overgelegd. Daarmee heeft de Belastingdienst naar het oordeel van de voorzieningenrechter voldoende aannemelijk gemaakt dat [gedaagden] tot op heden niet alle beschikbare of met redelijkerwijs te vergen inspanning te verkrijgen informatie heeft verstrekt.

4.10. Het verweer van [gedaagden] dat hij niet in staat is bepaalde informatie aan te leveren vanwege een gelegd civiel beslag, wordt verworpen. Het betreffende beslag zou volgens de eigen stellingen van [gedaagden] in 2019 zijn gelegd. De informatie waarop de vorderingen van de Belastingdienst betrekking hebben, ziet op de periode 2020-2021. Hoewel [gedaagden] hier ter zitting expliciet naar is gevraagd, heeft hij niet kunnen aangeven welke concrete documenten die door de Belastingdienst van [gedaagden] worden gevraagd, onder het gestelde beslag zouden kunnen vallen. Daarmee is vooralsnog voldoende aannemelijk dat [gedaagden] de gevorderde gegevens en inlichtingen kan verstrekken.

4.11. De vorderingen die zien op concrete gegevens en inlichtingen kunnen zoals na eisvermindering gevorderd worden toegewezen.

De vorderingen die zien op de beantwoording van eventuele vervolgvragen

4.12. Nadat [gedaagden] op grond van dit kort geding nadere informatie aan de Belastingdienst heeft verstrekt en er op 10 september 2026 een gesprek tussen partijen plaatsvindt, bestaat de mogelijkheid dat er bij de Belastingdienst (vervolg)vragen rijzen. Anders dan waarvan [gedaagden] lijkt uit te gaan strekt de informatieplicht ex artikel 47 lid 1 AWR zich in beginsel ook uit tot de door de Belastingdienst gewenste nadere informatie, nadat een belastingplichtige een vragenbrief reeds heeft beantwoord. Dat is in deze zaak naar het oordeel van de

voorzieningenrechter niet anders. De vorderingen op dit punt worden toegewezen.

Informatiebeschikking

4.13. [gedaagden] heeft verder als verweer gevoerd dat het wijzen van een informatiebeschikking door de Belastingdienst in dit geval de aangewezen route is.

De Belastingdienst heeft op grond van artikel 52a lid 4 AWR de mogelijkheid om in een civielrechtelijk kort geding informatie van een belastingplichtige af te dwingen en daaraan een dwangsom te laten verbinden. In artikel 52a AWR is aan de Belastingdienst tevens de bevoegdheid gegeven om een fiscaalrechtelijke informatiebeschikking jegens de belastingplichtige uit te vaardigen. Uit de eerste zin van het vierde lid van artikel 52a AWR volgt dat de mogelijkheid van het geven van een informatiebeschikking niet in de weg staat aan het entameren van een kort geding. Dit is ook vaste rechtspraak en wordt overigens door [gedaagden] ook niet betwist. Niet valt in te zien op grond waarvan de Belastingdienst in dit geval desalniettemin gehouden zou zijn de route van de informatiebeschikking te volgen.

Conclusie

4.14. De op artikelen 42, 47, 49, 50 en 52 AWR gebaseerde vorderingen zijn in na te melden zin toewijsbaar, waarbij [gedaagden] ook zal worden veroordeeld tot het beantwoorden van mogelijke vervolgvragen. [gedaagden] zullen worden veroordeeld de informatie stellig, duidelijk en zonder voorbehoud te verstrekken.

4.15. Wilsafhankelijk materiaal dat door [gedaagden] ingevolge het te geven bevel is verstrekt, mag niet worden gebruikt voor fiscale beboeting of strafvervolging van [gedaagden] Zou dit laatste toch gebeuren, dan dient de belastingrechter of de strafrechter te bepalen welk gevolg aan dit gebruik moet worden verbonden.[3]

4.16. Al hetgeen [gedaagden] voor het overige nog naar voren heeft gebracht kan niet tot een ander oordeel leiden.

Dwangsommen

4.17. De Belastingdienst vordert dat aan [gedaagden] dwangsommen worden opgelegd. De voorzieningenrechter acht het opleggen van dwangsommen in dit geval aangewezen. [gedaagden] heeft meer subsidiair verzocht de dwangsommen te matigen en te maximeren. De voorzieningenrechter ziet aanleiding om de dwangsom te matigen en limiteren zoals in het dictum vermeld.

Proceskosten

4.18. [gedaagden] is in het ongelijk gesteld en moet daarom de proceskosten (inclusief nakosten) betalen. De proceskosten van de Belastingdienst worden begroot op:

- kosten van de dagvaarding	€	159,18	
- griffierecht	€	735,00	
- salaris advocaat	€	1.177,00	
- nakosten	€	189,00	(plus de verhoging zoals vermeld in de beslissing)
Totaal	€	2.260,18	

4.19. De gevorderde wettelijke rente over de proceskosten wordt toegewezen zoals vermeld in de beslissing.

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

5.1. beveelt [gedaagde 3] B.V. om binnen twee weken na betekening van dit vonnis om volledig en onvoorwaardelijk mee te werken aan het verstrekken van de – door de Belastingdienst op grond van artikel 47 AWR – verzochte gegevens en inlichtingen van [gedaagde 3] B.V. zoals omschreven in paragraaf 4.2.1 van de dagvaarding:

- Auditfile Salaris;
- Ingevulde Vragenlijst “Ter beschikking gestelde auto’s”;
- Leasecontracten;
- Onderliggende stukken met betrekking tot de “overige voorziening” (specificatie waarop deze voorziening betrekking heeft, overeenkomst(en) en de becijfering van de balanspost per 31 december 2020 en 31 december 2021);
- Specificatie van de overige vorderingen en overige schulden;
- Overzicht van de in 2021 verstrekte personeelsvergoedingen,

5.2. beveelt [gedaagde 3] B.V. om binnen twee weken na betekening van dit vonnis om volledig en onvoorwaardelijk medewerking te verlenen aan het boekenonderzoek jegens [gedaagde 3] B.V., onder meer, maar niet uitsluitend, door: (i) mee te werken aan het inplannen en laten plaatsvinden van een inleidend gesprek met de Belastingdienst en een bezichtiging van de onderneming en (ii) het verschaffen van het benodigde inzicht in (de opzet en werking van) alle boeken en bescheiden (lees: de gehele administratie) van [gedaagde 3] B.V.,

5.3. beveelt [gedaagde 2] en [gedaagde 1] hoofdelijk om binnen twee weken na betekening van dit vonnis om volledig en onvoorwaardelijk mee te werken aan het verstrekken van de – door de Belastingdienst op grond van artikel 47 AWR – verzochte gegevens en inlichtingen van [gedaagde 2] , zoals omschreven in paragraaf 4.2.3 van de dagvaarding:

- Kopie van de maatschapsovereenkomst;
- Crediteurenlijsten, leasecontracten;
- Specificatie van de overige vorderingen en overige schulden,

5.4. beveelt [gedaagde 2] en [gedaagde 1] hoofdelijk om binnen twee weken na betekening van dit vonnis, om volledige en onvoorwaardelijke medewerking te verlenen aan het boekenonderzoek jegens [gedaagde 2] , onder meer, maar niet uitsluitend, door: (i) mee te werken aan het inplannen en laten plaatsvinden van een inleidend gesprek met de Belastingdienst en een bezichtiging van de onderneming, en (ii) het verschaffen van het benodigde inzicht in (de opzet en werking van) alle boeken en bescheiden (lees: de gehele administratie) van de Maatschap,

5.5. beveelt [gedaagden] hoofdelijk om binnen twee weken na betekening van dit vonnis om volledig en onvoorwaardelijk mee te werken aan het verstrekken van de – door de Belastingdienst op grond van artikel 47 AWR – verzochte gegevens en inlichtingen van de Fiscale Eenheid, zoals omschreven in paragraaf 4.2.5 van de dagvaarding:

1. Aansluitingsberekening omzetbelasting,

5.6. beveelt [gedaagden] hoofdelijk om binnen twee weken na betekening van dit vonnis om volledige en onvoorwaardelijke medewerking te verlenen aan het boekenonderzoek jegens de Fiscale Eenheid, onder meer, maar niet uitsluitend, door: (i) mee te werken aan het inplannen en laten plaatsvinden van een inleidend gesprek met de Belastingdienst en een bezichtiging van de onderneming, en (ii) het verschaffen van het benodigde inzicht in (de opzet en werking van) alle boeken en bescheiden (lees: de gehele administratie) van de Fiscale Eenheid,

5.7. beveelt [gedaagden] hoofdelijk om de onder 5.1 t/m 5.6 vermelde gegevens en inlichtingen en/of verklaringen duidelijk, stellig en zonder voorbehoud mondeling en/of schriftelijk op een door de Belastingdienst nader te bepalen wijze te verstrekken,

5.8. beveelt [gedaagden] hoofdelijk om binnen een als dan door de Belastingdienst te stellen redelijke termijn

volledig en onvoorwaardelijk mee te werken aan de schriftelijke en/of mondelinge beantwoording van (vervolg)vragen die nog kunnen rijzen naar aanleiding van de verstrekking van verzochte gegevens en inlichtingen, waaronder, maar niet uitsluitend, alle gegevens en inlichtingen zoals omschreven onder 5.1 t/m 5.7,

5.9. veroordeelt [gedaagden] hoofdelijk om:

- binnen twee weken na dit vonnis aan de onder 5.1 t/m 5.7 omschreven bevelen te voldoen en;
- binnen twee weken na de door de Belastingdienst gestelde redelijke termijn aan het onder 5.8 omschreven bevel tot beantwoording van (vervolg)vragen te voldoen;

en veroordeelt ieder van hen afzonderlijk om aan de Belastingdienst een dwangsom te betalen van € 5.000,- voor iedere dag of gedeelte daarvan dat hij niet aan de in 5.1. t/m 5.8 genoemde hoofdveroordelingen voldoet, tot een maximum van € 500.000,- is bereikt,

5.10. verbindt aan de veroordelingen onder 5.1 t/m 5.9 de restrictie dat de verstrekte gegevens voor zover het gaat om wilsafhankelijk materiaal uitsluitend mag worden gebruikt ten behoeve van de belastingheffing en niet voor fiscale beboeting of strafvervolging,

5.11. veroordeelt [gedaagden] in de proceskosten van € 2.260,18, te betalen binnen veertien dagen na aanschrijving daartoe, te vermeerderen met € 98,00 plus de kosten van betekening als [gedaagden] niet tijdig aan de veroordelingen voldoet en het vonnis daarna wordt betekend,

5.12. veroordeelt [gedaagden] tot betaling van de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW over de proceskosten als deze niet binnen veertien dagen na aanschrijving zijn betaald,

5.13. verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad,

5.14. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. Rulkens en in het openbaar uitgesproken op 9 september 2026.

Voetnoten (3)

1 ECLI:NL:HR:2013:BZ3640

2 onder andere ECLI:NL:HR:2015:1137

3 HR 12 juli 2013, ECLI:NL:HR:2013:BZ3640

Metadata

Rubriek(en)	07. Formeel belastingrecht
Wetsartikelen	Artikel 47, AWR; Artikel 49, AWR; Artikel 50, AWR; Artikel 52, AWR
Belastingtijdvak	2020-2021
Instantie	Rechtbank Limburg
Datum instantie	9 september 2026
Rolnummer	C/03/354509/KGZA26-297
NLF-nummer	NLF 2026/1888
ECLI	ECLI:NL:RBLIM:2026:9514
Auteur(s)	mr. B.J.G.L. Jaeger, Jaeger Advocaten-belastingkundigen
Weekeditie	13 oktober 2026